

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Алексеєва Володимира Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
13 травня 2026 року
№ 118-1(І)/2026

Справа № 3-83/2026(194/26)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Годосьовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Алексеєва Володимира Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Алексеєв В.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким суд відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо „є постанова про залишення касаційної

скарги цієї особи без задоволення або ухвала про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на це саме судове рішення“.

Верховний Суд ухвалою від 16 березня 2026 року відмовив Алексєєву В.Г. у відкритті касаційного провадження, мотивуючи своє рішення наявністю ухвали Верховного Суду від 28 липня 2025 року про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на ці самі судові рішення.

Верховний Суд наголосив, що „норми процесуального закону визначають імперативний обов’язок суду касаційної інстанції відмовити у відкритті касаційного провадження за наявності постановленої у відповідній цивільній справі ухвали суду касаційної інстанції про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на теж саме судове рішення <...> правила є зрозумілими, а процесуальне законодавство не містить виключень щодо їх застосування“.

Алексєєв В.Г. вважає, що Верховний Суд, розглядаючи його касаційну скаргу від 13 березня 2026 року, не взяв до уваги те, що вона подана „ззовсім інших підстав (неповноважність суду), які були виявлені набагато пізніше прийняття ухвали про відмову відкрити провадження <...> і які судом не розглядалися“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що пункт 3 частини другої статті 394 Кодексу не відповідає пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України та обмежує його право на касаційне оскарження судового рішення, що унеможлиблює реалізацію конституційних гарантій на судовий захист.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація Алексеєва В.Г. щодо неконституційності пункту 3 частини другої статті 394 Кодексу зводиться до незгоди з нормативним регулюванням підстав для відмови у відкритті касаційного провадження у справі та судовими рішеннями в його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Алексеєва Володимира Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**